

สรุปรายงานทบทวนนโยบายการค้าของมาเลเซีย ที่จัดทำโดยสำนักเลขาธิการ WTO
WT/TPR/S/292 (27 January 2014)

สถานะเศรษฐกิจ

๑. มาเลเซียมีการดำเนินการด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็งในiv[การทบทวนครั้งนี้ เนื่องมาจากการจัดการด้านเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ และนโยบายด้านเศรษฐกิจศาสตร์มหภาคที่รอบคอบ นอกจากนี้ มาเลเซียสามารถปรับระดับความสมดุลของระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจระหว่างประเทศ และยังคงนโยบายเพื่อให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวที่มั่นคงเพื่อให้มาเลเซียกลายเป็นประเทศรายได้สูง (high-income country) ภายในปี ๒๕๖๓ (ค.ศ. ๒๐๒๐) ถึงแม้ว่าการเติบโตด้านศักยภาพการผลิตโดยรวม (total factor productivity: TFP) ของมาเลเซียจะลดลงในช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕ แต่มาเลเซียก็ยังคงระดับการแข่งขันที่สูง โดยยังมีความได้เปรียบทางเศรษฐกิจศาสตร์ (comparative advantage) ที่เปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเครื่องใช้ไฟฟ้า มาเป็นการผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการ (processed commodities) และก๊าซธรรมชาติ

๒. เศรษฐกิจของมาเลเซียฟื้นตัวอย่างรวดเร็วจากสถานะการชะลอตัวทางเศรษฐกิจเมื่อปี ๒๕๕๒ และมีการเติบโตที่มั่นคงโดยกลจักรการเติบโตเปลี่ยนจากการผลิตที่เน้นการส่งออกมาเป็นการบริการภายในประเทศ อุปสงค์ภายในประเทศที่เพิ่มขึ้นได้ช่วยถ่วงดุลเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลง มาเลเซียมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยที่ร้อยละ ๔.๑ ต่อปีในช่วง ๒๕๕๒-๒๕๕๕ อัตราเงินเพื่อปรับตัวสูงขึ้นในช่วงปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔ แต่ปรับตัวลดลงในปี ๒๕๕๕ มาอยู่ที่ระดับร้อยละ ๑.๗ ซึ่งนับเป็นอัตราที่ต่ำสุดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก นอกจากนี้ อัตราว่างงานที่ต่ำอยู่แล้วก็ปรับตัวลดลงไปที่ร้อยละ ๓ ในปี ๒๕๕๕

๓. ในรอบการทบทวนครั้งนี้ พบว่า มาเลเซียมีนโยบายด้านการเงินที่สมดุลซึ่งสนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจ แต่ในขณะเดียวกันก็รักษาระดับเงินเฟ้อในระดับต่ำได้ เกณฑ์อัตราดอกเบี้ย (benchmark interest rate) ของมาเลเซียยังคงอยู่ที่ร้อยละ ๓ โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๔ อัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินริงกิตที่แท้จริง (real effective exchange rate) เคลื่อนไหวในช่วงแคบหลังจากปรับค่าแข็งขึ้นอย่างมากเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๒ และเดือนเมษายน ๒๕๕๓ และเพื่อตอบรับกับนโยบายการพัฒนาตลาดทุนและด้านภาคการคลัง มาเลเซียได้ผ่อนคลายเป็นและยกเลิกนโยบายอัตราแลกเปลี่ยนบางนโยบาย ส่งผลให้งบประมาณขาดดุลลดลงจากร้อยละ ๖.๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในปี ๒๕๕๒ เป็นร้อยละ ๔.๕ ในปี ๒๕๕๕ มาเลเซียมีแผนงานบูรณาการด้านการคลัง (fiscal consolidation) การปฏิรูปภาษี และการปรับปรุงการใช้จ่ายของรัฐ และมีแนวคิดที่จะปรับปรุงการให้การอุดหนุนด้านการเงินจากภาครัฐ (public finances) ซึ่งรวมถึงนโยบายการอุดหนุน (subsidy) และในเดือนเมษายน ๒๕๕๘ จะเริ่มใช้ระบบภาษีใหม่สำหรับสินค้าและบริการ (GST)

๔. ดุลการค้าและดุลบัญชีเดินสะพัดของมาเลเซียยังคงได้ดุล มาเลเซียมีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในระดับสูงและมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงปี ๒๕๕๒-๒๕๕๔ และรักษาระดับคงที่หลังจากนั้น ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ มีเงินทุนสำรองที่ ๑๓๖.๗ พันล้านเหรียญสหรัฐฯ (เทียบเท่ามูลค่าการนำเข้า ๙.๗ เดือน และคิดเป็น ๓.๗ เท่าของหนี้ต่างประเทศระยะสั้น (short-term external debt)) และระดับหนี้ต่างประเทศระยะสั้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในรอบการทบทวนครั้งนี้ (ยกเว้นปี ๒๕๕๕)

๕. ระบบเศรษฐกิจของมาเลเซียมีส่วนการค้ำระหว่างประเทศที่สูง โดยการค้าสินค้าและการค้าบริการรวมกันคิดเป็นร้อยละ ๑๖๒.๔ ของ GDP และแม้ว่า ตลาดจะมีความหลากหลาย แต่สัดส่วนการค้าส่วนใหญ่จะเน้นตลาดในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก มาเลเซียมีส่วนของการค้าสินค้าโภคภัณฑ์เพิ่มขึ้น แต่ภาคการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมก็ยังคงมีส่วนสำคัญอยู่

๖. ระหว่างปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕ เงินสะสมการลงทุนต่างชาติ (FDI stock) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๘.๘ ซึ่งเป็นอัตราการเติบโตที่เทียบเท่ากับเงินลงทุนของนักลงทุนมาเลเซียในต่างประเทศ โดยเงินทุนที่ไหลเข้ามามุ่งไปที่ภาคการผลิตและภาคบริการ สหภาพยุโรปและสิงคโปร์เป็นประเทศที่มีระดับเงินลงทุนในมาเลเซียมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เงินทุนที่ไหลเข้ามามีปริมาณลดลงเล็กน้อยในปี ๒๕๕๕ เนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจโลกและความตึงเครียดของภาคแรงงานที่ลดลง

๗. มาเลเซียได้ใช้ความพยายามในการเปิดเสรีการค้าภาคบริการตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ โดยยกเลิกและลดข้อจำกัดการเข้าร่วมทุนของต่างชาติ (foreign equity participation) ในบริการหลายสาขา พบว่า มาเลเซียมีข้อกำหนดด้านเงินทุน (FDI limits) ในบริการบางสาขา เช่น ประมง พลังงาน โทรคมนาคม และการขนส่งทางอากาศและทางทะเล และการร่วมทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนสามารถทำได้ในบางสาขาเท่านั้น บรรยากาศการลงทุนยังคงได้รับผลกระทบจากนโยบายที่ให้สิทธิพิเศษกับชาว bumiputera และชาวมาเลเซีย

กรอบนโยบายการค้า

๘. นโยบายการค้าของมาเลเซียมีทิศทางให้มาเลเซียเป็นประเทศที่พึ่งพาตนเองและเป็นประเทศอุตสาหกรรม (self-reliant and industrialized nation) ภายในปี ๒๕๖๓ โดยเน้นการดำเนินการให้บริษัทมาเลเซียเข้าไปมีบทบาทในห่วงโซ่การเพิ่มมูลค่าสินค้าของโลก (global value chain) มากขึ้นและพัฒนาความสัมพันธ์กับตลาดใหม่ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ มาเลเซียไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำนโยบายการค้า อย่างไรก็ตาม มีกฎหมายใหม่เกี่ยวกับการค้าที่เริ่มมีผลใช้บังคับ อาทิ พระราชบัญญัติบริการกักด่านและตรวจสอบสินค้า (Quarantine and Inspection Services Act) พระราชบัญญัติยุทธศาสตร์การค้า (Strategic Trade Act) พระราชบัญญัติการแข่งขัน (Competition Act) และพระราชบัญญัติการควบคุมราคาและการค้ากำไรเกินควร (Price Control and Anti-Profiteering Act) เป็นต้น

๙. มาเลเซียเจรจาจัดทำความตกลงการค้า (RTA) ฉบับใหม่ทั้งระดับทวิภาคีและในกลุ่มประเทศอาเซียน ทั้งนี้ มีความตกลงฉบับใหม่ที่เริ่มมีผลใช้บังคับในช่วงการทบทวนครั้งนี้ทั้งหมด ๗ ฉบับ ได้แก่ ความตกลงอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ความตกลงอาเซียน-อินเดีย ความตกลงอาเซียน-เกาหลี และความตกลงทวิภาคีกับชิลี อินเดีย นิวซีแลนด์ และออสเตรเลีย นอกจากนี้ มาเลเซียได้ลงนามและให้สัตยาบันความตกลง Trade Preferential System of the Organization of the Islamic Conference (TPS-OIC) and the Developing Eight Preferential Tariff Arrangement (D8-PTA) ซึ่งจะมีผลใช้บังคับเร็วๆ นี้ นอกจากนี้ มาเลเซียยังเจรจาเพื่อทำความตกลงกับตุรกี สหภาพยุโรป และกลุ่มประเทศ European Free Trade Association (EFTA) ความตกลง Trans-Pacific Partnership (TPP) และความร่วมมือทางเศรษฐกิจในภูมิภาคของอาเซียน (ASEAN Regional Economic Partnership: RCEP)

๑๐. ในระดับอาเซียน มาเลเซียมุ่งเน้นนโยบายเพื่อมุ่งสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN economic community: AEC) ในปี ๒๕๕๘ โดยมีความตกลงในกรอบอาเซียนที่มีผลใช้บังคับในรอบการทบทวนที่ผ่านมา ได้แก่ ความตกลงการค้าสินค้า (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA) ความตกลงด้านการลงทุน (ASEAN Comprehensive Investment Agreement: ACIA) และความตกลงว่าด้วยศุลกากร (ASEAN Agreement on Customs) นอกจากนี้ ยังมีการเปิดเสรีด้านการค้าบริการในอาเซียนเพิ่มขึ้น เช่น บริการด้านการเงิน การขนส่งทางอากาศ เป็นต้น

๑๑. ในช่วงการทบทวนครั้งนี้ มาเลเซียได้เข้าร่วมในกลไกระงับข้อพิพาทของ WTO ในฐานะผู้ฟ้องหรือผู้ถูกฟ้อง และได้แจ้งการใช้มาตรการภายใต้พันธกรณี WTO อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังคงค้างการแจ้งมาตรการบางมาตรการเป็นเวลานาน เช่น มาตรการด้านโควตาภาษี และมาตรการอุดหนุนภายในสินค้าเกษตร ทั้งนี้ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ได้เริ่มการปฏิรูปด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมบรรยากาศการทำธุรกิจในมาเลเซีย อาทิ การลดขั้นตอนการออกเอกสารศุลกากร (customs permits) การยกเลิกและปรับปรุงข้อกำหนดการออกใบอนุญาตต่างๆ และลดเวลาการออกใบอนุญาตก่อสร้าง นอกจากนี้ มาเลเซียได้กำหนดนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนาและบังคับใช้กฎระเบียบ (National Policy on the Development and Implementation of Regulations) ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานรัฐบาลกลางต้องดำเนินการตามขั้นตอนเฉพาะในการออกกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ การค้า และการลงทุน นอกจากนี้ ในปี ๒๕๕๓ ได้จัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการลงทุนแห่งชาติ (National Committee on Investments: NCI) เพื่อประเมินและอนุมัติโครงการการลงทุนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีโครงการ Malaysia Corporate Identity scheme เพื่ออำนวยความสะดวกการติดต่อสื่อสารระหว่างภาคธุรกิจและภาครัฐ

พัฒนาการนโยบายการค้า

๑๒. อากรศุลกากรยังคงเป็นมาตรการหลักทางการค้า แต่ถือเป็นแหล่งรายได้ทางภาษีที่ไม่สูงนัก (ร้อยละ ๑.๓ ของรายได้จากภาษีทั้งหมดในปี ๒๕๕๕) ภายหลังจากการเปลี่ยนระบบภาษีเป็น HS2012 tariff nomenclature ทำให้รายการสินค้าลดลงร้อยละ ๙.๓ นอกจากนี้ ในรอบการทบทวนครั้งนี้ มาเลเซียได้ลดอัตราภาษีศุลกากรฝ่ายเดียว (unilateral tariff cuts) ส่งผลให้อัตราภาษีที่ใช้จริงเฉลี่ย (average applied MFN tariff rate) ลดลงจากร้อยละ ๗.๔ ในปี ๒๕๕๒ เหลือร้อยละ ๕.๖ ในปี ๒๕๕๖ อัตราภาษีศุลกากรอยู่ระหว่างร้อยละ ๐-๙๐ อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาภาษี non-ad valorem tariffs จะพบว่าอัตราสูงสุดในสินค้าบางรายการ (peak rates) จะสูงกว่าร้อยละ ๙๐ อย่างมาก ในปี ๒๕๕๖ พบว่า ร้อยละ ๘๐ ของอัตราภาษีทั้งหมดมีอัตราร้อยละ ๑๐ หรือต่ำกว่า และถึงแม้ว่ามาเลเซียจะผูกพันอัตราร้อยละไว้มากกว่าร้อยละ ๘๐ ของรายการสินค้าทั้งหมด แต่ยังคงมีช่องว่าง (average gap) ระหว่างอัตราที่ผูกพันและอัตราที่ใช้จริงที่ค่อนข้างสูง กล่าวคืออย่างน้อยร้อยละ ๑๐ (at least 10 percentage points) อย่างไรก็ตาม พบว่า ช่องว่างระหว่างอัตราภาษี MFN ที่ใช้จริงโดยเฉลี่ยและอัตราร้อยละสินค้านำเข้าจากคู่ค้าภายใต้ความตกลงการค้าอื่น (preferential or FTA trading partners) ลดลง

๑๓. มาเลเซียยังคงดำเนินการพัฒนาด้านการอำนวยความสะดวกทางการค้า (trade facilitation) อย่างต่อเนื่อง อาทิ เปลี่ยนระบบการออกของจาก clearance-based controls เป็น post-clearance audit controls และมาเลเซียยังคงติดอันดับต้นๆ ในด้านความสะดวกในการทำการค้าเมื่อเทียบกับนานาประเทศ

๑๔. มาตรการห้ามการนำเข้าของมาเลเซียจะเกี่ยวเนื่องกับเหตุผลด้านความมั่นคงภาครัฐ (national security) ศาสนา และสิ่งแวดล้อม สัดส่วนของรายการสินค้านำเข้าส่วนใหญ่ของมาเลเซียจะต้องใช้ใบอนุญาตนำเข้า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นใบอนุญาตแบบไม่อัตโนมัติ และยังคงเป็นเครื่องมือด้านนโยบายการค้าและอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมสินค้านำเข้าและสนับสนุนอุตสาหกรรมภายในบางประเภท ในช่วงปี ๒๕๕๐-๒๕๕๔ การใช้มาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดลดลงอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๕๕ มาเลเซียได้เปิดการนำเข้าสินค้านำเข้าบางรายการ เช่น เส้นลวดเหล็ก (steel wire rod) สินค้าแผ่นฟิล์ม biaxially oriented polypropylene film จากเอเชีย เป็นต้น

๑๕. ภาษีส่งออก (export tax) คิดเป็นร้อยละ ๑.๕ ของรายได้จากภาษีในปี ๒๕๕๕ และยังมี การจำกัดการส่งออกกับสินค้าบางประเภท เช่น ไม้ซุง น้ำมันปาล์มดิบ สินค้าโภคภัณฑ์บางประเภท และสินค้าจำเป็น (essential goods) บางอย่างเพื่อควบคุมราคาสินค้าภายในประเทศ เพื่อให้มีปริมาณเพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศและช่วยเหลือกระบวนการผลิตของสินค้าที่เกี่ยวข้อง มาเลเซียห้ามการส่งออกสินค้าจำเป็นที่ถูกควบคุมราคา อาทิ แป้งสาลี น้ำมันดีเซล น้ำมันเบนซิน (petrol RON 95) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (liquefied petroleum gas) น้ำตาล และน้ำมันปรุงอาหาร ยกเว้นแต่จะได้รับการอนุญาตพิเศษ นอกจากนี้ มาเลเซียให้การยกเว้นหรือคืนอากรนำเข้ากับสินค้าที่ใช้ในการผลิตเพื่อส่งออก (immediate goods used in the production exports) และมีมาตรการส่งเสริมการส่งออกสินค้าบางประเภท เช่น ผลไม้สดและผลไม้แห้ง ดอกไม้สดและดอกไม้แห้ง ไม้ประดับ ปัสสาวะงาม และสินค้าอุตสาหกรรมต่างๆ โดยเป็นการส่งเสริมในรูปแบบการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๐-๕๐ ของมูลค่าสินค้าส่งออกที่เพิ่มขึ้น ซึ่งพิจารณาจากการดำเนินการ มูลค่าเพิ่มของสินค้า และ/หรือกรรมสิทธิ์ในธุรกิจ นอกจากนี้ ยังยกเว้นภาษีเงินได้ เป็นคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของการส่งออกที่เพิ่มขึ้นให้กับบริษัทในภาคบริการเฉพาะ และมีมาตรการอุดหนุน อื่นๆ เช่น กำหนดเขตการผลิตเพื่อส่งออก (export processing zones) ซึ่งเชื่อมโยงกับข้อกำหนดสัดส่วน วัตถุดิบในประเทศ (local content requirements) สินเชื่อสัมปทาน (concessionary credits) การประกันภัย และการรับประกัน และมีการส่งเสริมและให้ความช่วยเหลือด้านการตลาดจากภาครัฐ

๑๖. มาตรการการให้เงินทุน สิทธิพิเศษด้านภาษี และเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ ยังคงเป็นมาตรการเพื่อ สนับสนุนภาคการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมหลายประเภท ส่งเสริมการประกอบการ ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) การวิจัยและการพัฒนา (R&D) และการรักษาสิ่งแวดล้อม ระบบเศรษฐกิจของมาเลเซียถือเป็นระบบที่มีการให้การอุดหนุนในระดับสูงมาก (highly subsidized) เมื่อ เทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคและในโลก ในปัจจุบันมีการดำเนินการเพื่อปฏิรูปการอุดหนุนสินค้าบางประเภท เช่น น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำมันทำอาหาร ไฟฟ้า และค่าธรรมเนียมการใช้ทาง (road tolls) แต่ยังไม่มีความคืบหน้า เท่าใดนัก

๑๗. การดำเนินการเพื่อพัฒนามาตรฐานและกิจกรรมด้านอื่นๆ ของมาเลเซียในปัจจุบันเน้นการพัฒนา เพื่อไปสู่ระดับการพัฒนาของประเทศที่สูงขึ้นในปี ๒๕๖๓ ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา มาตรฐานต่างๆ ในมาเลเซียและที่ สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนากฎระเบียบและด้านสถาบันในด้าน สุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (SPS) ไบร่รับรองฮาลาล และประเด็นความปลอดภัยทางชีวภาพ

๑๘. ถึงแม้ว่าจะมีการแข่งขันทางการค้าเพิ่มขึ้น แต่ภาครัฐยังคงมีส่วนร่วมในการค้าพาณิชย์ในสาขาต่างๆ เช่น สินค้าน้ำมัน ก๊าซ สาธารณูปโภคที่เป็นยุทธศาสตร์หลัก และบริการต่างๆ นอกจากนี้ ขั้นตอนการจัดซื้อจัด

จ้างภาครัฐที่ให้อิทธิพลกับผู้ประกอบการในประเทศและข้อกำหนดกีดกันทางการค้าบางประการยังคงถูกใช้ เป็นเครื่องมือทางนโยบายอุตสาหกรรมเพื่อให้โอกาสกับธุรกิจที่คนชาติถือกรรมสิทธิ์ ผู้ประมวลต่างชาติจะได้รับ โอกาสเข้าร่วมประมวลเฉพาะสินค้าและบริการที่ไม่มีการให้บริการโดยคนชาติ บริษัทที่มีความสัมพันธ์กับรัฐบาล (government-linked companies: GLCs) ซึ่งไม่อยู่ภายใต้ระเบียบการจัดจ้างภาครัฐยังได้รับแรงจูงใจให้ซื้อ สินค้าและบริการจากธุรกิจของคนชาติ ในปี ๒๕๕๕ มาเลเซียเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์ (observer) ความตกลง การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ และได้แสดงความพยายามในการเพิ่มความโปร่งใสและบูรณาการในขั้นตอนการ จัดจ้างภาครัฐ

๑๙. ในช่วงการทบทวนครั้งนี้ มีความเปลี่ยนแปลงในกรอบการทำงานทางกฎหมายและทางสถาบันใน นโยบายการแข่งขันทางการค้าเพิ่มขึ้น ซึ่งครอบคลุมบริษัทที่เป็น GLCs แต่ไม่ได้ครอบคลุมแนวปฏิบัติ ข้อตกลง หรือการกระทำบางอย่างที่ต่อต้านการแข่งขันที่มีกฎหมายกำกับเฉพาะ อาทิ ด้านพลังงานหรือโทรคมนาคม มาเลเซียควบคุมราคาและปริมาณผลผลิตของสินค้าและบริการที่จำเป็น แต่ได้ยกเลิกการอุดหนุนน้ำตาล และ ลดการอุดหนุนน้ำมันเชื้อเพลิงลง นอกจากนี้ ยังเพิ่มความคุ้มครองกับผู้บริโภคในสาขาต่างๆ เช่น การโฆษณา การคุ้มครองข้อมูลส่วนตัว การขายสินค้าเชื่อ และการชดเชยค่าเสียหายต่อผู้บริโภค เป็นต้น และมีการพัฒนา กรอบการทำงานด้านกฎระเบียบสำหรับบรรษัทภิบาล อาทิ การยกระดับมาตรฐานบริษัท เป็นต้น

๒๐. มาเลเซียมีการพัฒนาด้านการคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญาเพิ่มขึ้นจากการแก้ไขเพิ่มเติม กฎหมายสิทธิบัตร การออกแบบอุตสาหกรรม ลิขสิทธิ์ และเครื่องหมายการค้า และขยายข้อผูกพันระหว่าง ประเทศมากขึ้น

คณะผู้แทนถาวรไทยประจำองค์การการค้าโลก
มีนาคม ๒๕๕๗